

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਅਮਰ ਕੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 307 ਆਫ 1958

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)—ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10—ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਛਾਣ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਠੀਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਧਿਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਲਝੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਕਆਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ

ਯਸ਼ਪਾਲ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, E.F.A. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। 174 ਆਫ 1956, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਕੋਹਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 25 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ 10 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਧੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 352-8-0 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਚ.ਐਸ.ਗੁਜਰਾਲ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਚੌਧਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜ.- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 19-3-1958 ਨੂੰ 1956 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 174 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਰ ਕੌਰ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਪਤੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਧਮ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ 18,000/-। ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਗਣੇਸ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; ਇਸ ਦੇ 25 ਜੂਨ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ।

27-10-1956 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। 5 ਨਵੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ, 25-6-1956 ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਡੀਕਰੀ-ਧਾਰਕ, ਰਾਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਰ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਲਾਲਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ 19-3-1958 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੀ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 27-10-1956 ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 107, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣਤਾ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਲਾਭਾਈ ਵੈਸੁਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਰੂੜਾ ਭਯਾ, ਏਆਈਆਰ 1937 ਬੋਮ 401, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1932 ਲੈਬ 305, ਅਤੇ ਕਰੀਮੁੱਲਾ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਭਾਨੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 458 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਬੰਬਈ, ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਜਾਂ ਐੱਸ. 151 ਅਤੇ 153. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਲਾਹ 305 ਵਿਚ, ਏ. ਗੋਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮਣ ਰਾਓ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈਐਲਆਰ 49 ਮੈਡ 18: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਮੈਡ 1210) (ਐਫ.ਬੀ.), ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਦਲੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 153, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਦੀਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਖਾਨ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਹਿ 359, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਊਂਟ ਬੈਂਡੂ ਬਨਾਮ ਮੇਤੀ ਚੰਦ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਲਾ 652(1), ਜੇਨਸਟੇਨ, ਜੇ.

ਐਚ.ਐਚ. ਦਰਬਾਰ ਅਲਾਭਾਈ ਵੈਸੂਰਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭੂਰਾ ਭਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਫਿਰ ਏ. ਗੋਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯਾ ਬਨਾਮ ਲਛਮਣ ਰਾਓ (3) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ 153, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, "ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ" ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ 153 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ।, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਕਰੀਮੁੱਲਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਨੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਗਿਰੀਰਾਜ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ, ਨਿਯੋਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜੋ ਸੀ। ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ।"

ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡੇਟਾ ' ਤੇ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਪਛਾਣ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜੋ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਠੀਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਧਿਰ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਲਝੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਕਆਊਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ' ਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰੀਮਲ ਭੋਲਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਰਸਵਾਮੀ ਦੇਵਸਥਾਨ, ਏਆਈਆਰ 1934 ਨਾਗ 55 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਈ ਪਾਣੀ ਵੈਂਕਰ ਬਨਾਮ ਮਾਧਭਾਈ ਗਲਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੋਮ 356, ਚਾਗਲਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਈਐਲਆਰ 49 ਮੈਡ 18: (ਏਆਈਆਰ 1925 ਮੈਡ 1210) (ਐਫਬੀ), ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 458, ਅਤੇ

ਏਆਈਆਰ 1935 ਐਚ. ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਰਾਮਪ੍ਰਤਾਬ ਬਨਾਮ ਗੈਰੀਸੰਕਰ, ਏਆਈਆਰ 1924 ਬੋਮ 109, ਵੀਰੱਪਨ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਟਿੰਡਲ ਪੋਨੇਨ, ਆਈਐਲਆਰ 31 ਮੈਡ 86, ਅਤੇ ਸੁਧੀਰ ਕੁਮਾਰ ਡੇ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਸੀਲ, ਆਈਐਲਆਰ (1946) 2 ਕੈਲ 611 ਵਿੱਚ ਲਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ਼ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਬੇਲੋੜਾ।"

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਲੈਬ 652(1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ ਜੇ, ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੇਸਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ILR 31 ਮੈਡ 86 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੋਮ 356 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ILR 49 ਮੈਡ 18: (AIR 1925 Mad 1210) (FB) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ILR 49 Mad 18: (AIR 1925 Mad 1210) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 153, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮੇਸ਼ ਅਤੇ ਵੈਲੇਸ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਰਨ ਬਨਾਮ ਸਯਾਰੀਮੁਥੂ ਪਿੱਲਈ, 1923 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ.ਪੀ. ਨੰ. 2807 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕਾਰਨ-ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ILR 31 Mad 86 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰਾ ਮੋਹਿਦੀਨ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਓ.ਏ. ਮੁਹੰਮਦ, (ਐਸ) ਏਆਈਆਰ 1955 ਮੈਡ 294, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਮਨਾਰ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ., ਨੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ (ਪੀ. 299 'ਤੇ) ਦੇਖਿਆ :

"ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ..."

ਰੰਗਰਾਓ ਵਿੰਕਟੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਧੌਡੂ, ਏਆਈਆਰ 1947 ਨਾਗ 73, ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੋਗੀ, ਜੇ. ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 458 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 153, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 1. C. P. C., ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ: "ਹਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ-ਪਾਵਰ-ਆਫ-ਐਟਮੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਮ ਲਾਲ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ 153, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਹੈ।

ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 19-2-1957 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ' ਤੇ ਹੁਕਮ ਸੀ:

"ਸਿਰਫ਼ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅੱਜ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਇਕਪਾਸੜ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਸਿਰਫ਼ ਅਪਵਾਦ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਦਲ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।